

snarere aftagende —, medens Seddelpengeoverenskomsterne stadig øges og skaber den farligste af alle Former for Inflation; jo flere Overenskomster vi indgaar, jo mindre Guld-værdi knytter Folkene til hver enkelt af dem.

Hvorfor er denne Tingenes Tilstand opstaaet? Fordi vore Metoder er forkerte. Hvis Konferencer skal lykkes, maa Problemerne først systematisk og uforstyrret forberedes; Konferencer skal ikke være Køkkener, men Spisestuer, hvor Maaltiderne først serveres, naar de er færdigt tilberedte, og Gæsterne har Appetit til at spise dem.

Som vejledende i en Opløsningens Tid gik Taleren derefter over til en indgaaende Undersøgelse af Folkeforbundets fundamentale Idéindhold og de bærende Principper for dets Virksomhed, idet han konkluderede i den Opfattelse, at Forbundet nødvendigvis maa være universelt og kunne beskæftige sig med hvadsomhelst hvor-somhelst.

Efter endnu nogle Bemærkninger om Betydningen af, at man ikke af økonomiske eller andre Hensyn indskrænkede dets Arbejdsfelt, gav Hr. Madariaga Udtryk for sin Overbevisning om, at Forbundet — omend langsomt og til Tider sat tilbage i Væksten — til syvende og sidst vilde sejre, fordi det er i Pagt med Menneskehedens Udvikling og sunde Fornuft.

Hr. *de Vasconcellos* talte om Portugals fjortenaarige Tilknytning til Folkeforbundet, dets ubetingede Tilslutning til og aldrig svigtende Interesse for det internationale Samarbejde, idet han derefter nærmere udviklede mangfoldige Grunde, som kunde tale for Portugals Indvalg i Raadet ved Besættelsen af den ekstraordinære ikke-permanente Raadsplads, hvis Oprettelse — hovedsagelig paa portugisisk Initiativ — netop var blevet vedtaget.

Udenrigsminister *Paul Boncour* bemærkede indledningsvis, at den franske Delegation i og for sig ikke havde tænkt at tage Ordet, men at der under General-

debatten var blevet rejst forskellige Spørgsmaal, som Frankrig følte det som sin Pligt at tage Stilling til.

Med Hensyn til Fire-Magts Pagten, udtalte *Paul Boncour*; har Statsminister *Mowinckel* i sin Aabningstale fortolket den franske Regerings Hensigter rigtigt, da den i Besvarelse af den italienske Regerings Initiativ undertegnede denne Pagt. Frankrig har aldrig opgivet og vil aldrig opgive den Tillidens og Samarbejdets Politik gennem Folkeforbundet, som det har ført siden dets Oprettelse, og de Angreb, fortsatte den franske Udenrigsminister, der i Frankrig har været rettet mod denne Politik, har været uden Betydning og uden Indflydelse paa den franske offentlige Mening, fredselkende som den er og trofast mod den demokratiske Form for Fred, som repræsenteres af Folkeforbundet, hvor Nationerne mødes paa lige Fod. Det er derfor betryggende for Frankrig og for mig personlig; at de første Ord i Forsamlingen om dette Spørgsmaal blev udtalt af en Repræsentant for en af de Nationer, som vi paa et vist Tidspunkt havde Grund til at frygte vilde mene deres Stilling præjudiceret ved det Samarbejde, de fire vestlige Stormagter og Nabostater var i Færd med at organisere indbyrdes.

I Tilslutning til Sir *John Simons* Bemærkninger om den selvmodsigende Kritik, Stormagter ofte var udsat for, fremhævede *Paul Boncour*, at den største Tjeneste, Stormagterne kan gøre Folkeforbundet, er at forhindre, at Spørgsmaal uden tilstrækkelig Forberedelse inddrages i den offentlige Debat, da man derved blot opnaar at skærpe Divergenser, som ad diplomatisk Vej kunde være udjævnet, og at tvinge de smaa Stater til at mægle mellem de store i Stridigheder, som maaske helt kunde være undgaaet. Skønt det Aar, som er forløbet siden sidste Forsamling, fortsatte *Paul Boncour*, har været kendetegnet af en Bekymring og Uro, som ikke kan ignoreres og heller ikke er blevet ignoreret under Debatten, har det dog paa værdifuld Maade styrket Fredsmaskineriets Effektivitet gen-